

Ens ha arribat

Oferta d'un exministre

Sembla que l'exministre José Blanco ha demanat a Mediaset participar com a tertulià en alguns dels programes d'ac-

tualitat política que s'emeten a Telecinco i a la Cuatro. Quan Blanco era ministre de Foment ja va causar polèmica per la

seva participació en el programa 'La Noria', a la qual en van seguir d'altres. Blanco té interès a posar-se un altre cop

en la primera línia i fer-se visible. L'empresa valora l'oferta. Blanco està actualment molt distanciat de Rubalcaba.

Ca montes

Vicent Partal

ERC+SI

Vivim uns dies en què les coses van tan de pressa que escric aquest article amb por. Avui dijous ERC i SI es reuniran al Parlament, potser amb alguna altra força política, per a intentar crear una coalició independentista amb vista a les pròximes eleccions. Dic que escric amb por perquè en les darreres hores la idea d'aquesta coalició ha passat ràpidament de ser impossible a ser factible i ignore si les coses hauran canviat en les hores que van des que escric això fins al moment en què vostès ho llegeixen –ja ho veuen que, acostumat a la xarxa, les hores que els textos queden congelats per a ser impresos en el vell paper se'm fan angunioses.

Imaginem, però, que no ha canviat res. Imaginem que d'ací a unes poques hores els negociadors d'Esquerra Republicana de Catalunya i Solidaritat Catalana per la Inde-

Si es posa el país per davant no ha de ser gens difícil sumar esforços

pendència es reuneix amb la voluntat de tancar un acord. Si això és així crec que estem al davant d'una altra gran notícia.

Personalment crec que si es posa el país per davant no ha de ser gens difícil que les dues grans forces de l'independentisme unisquen els seus esforços en unes eleccions que són qualsevol cosa excepte habituals. Perquè en aquestes votacions no estarem parlant de quantes escoles farem o de si aquest o aquell impost s'ha de cobrar. En aquestes eleccions del que es parla és de si fem o no la independència i de si la fem exactament en la legislatura que els ciutadans votarem el 25N. Per això veig de forma molt positiva que precisament els dos partits declaradament independentistes siguin capaços d'ofrir als ciutadans una coalició prou competitiva per a aspirar a ser la segona força política del Parlament, que és un objectiu més que realista si la fan. Especialment, perquè no podem oblidar que aquestes eleccions ja seran un referèndum per elles mateixes. I per tant nosaltres i Europa sencera mesurarem sobretot on queda la ratlla entre els partidaris de l'estat propi i els contraris, com de bé li va al president Mas i on queda l'espanyolisme. I certament no serà igual que PSC i PP siguin segon i tercer, que no pas que siguin tercer i quart.

Espere que els líders d'ERC i SI ho tinguin en compte i ens donen una alegria.

Les cares de la notícia

DIRECTOR AUDITORI BARCELONA

Joaquim Garrigosa

Programació ambiciosa

El director de l'Auditori de Barcelona, Joaquim Garrigosa, va presentar ahir la programació d'una temporada molt ambiciosa quant a qualitat dels artistes que passaran per aquest equipament, en què la baixada del nombre d'abonaments resulta força compensada per la venda d'entrades.

MINISTRE D'ECONOMIA

Luis de Guindos

Banc dolent, o pitjor

L'ocurrència del Ministeri d'Economia de voler donar entrada al capital privat en l'anomenat banc dolent que haurà de gestionar els actius tòxics de la banca té el lloable objectiu d'evitar que els recursos públics abocats no computin com a deute, però té el risc evident de destruir la banca privada.

CONSELLERA D'ENSENYAMENT

Irene Rigau

Dues vares de mesurar

Ja és ben trist que des de Catalunya s'hagi de recordar al ministre d'Educació d'Espanya que això que pretén fer amb l'espanyol a Catalunya (subvencionar escoles privades perquè ensenyin només en aquesta llengua) és il·legal. ¿No són ells els que sempre invoquen les lleis per aturar Catalunya?

EURODIPUTAT DEL PP

Alejo Vidal-Quadras

Qui està mentint?

L'eurodiputat Alejo Vidal-Quadras explica als seus col·legues del Parlament Europeu que el procés d'independència de Catalunya no és pacífic. Com que el contrari de la pau és la guerra i els eurodiputats són prou grans per informar-se ells solets, aviat s'adonaran de la realitat i de qui els està mentint.

Vuits i nous Lara

Manuel Cuyàs

L'editor Lara, de Planeta, va declarar l'altre dia que si Catalunya fos independent hauria de traslladar el negoci a Madrid, Saragossa o Conca, i tot seguit se'ns va esverar el galliner de les xarxes socials i se li va dir de tot menys bonic. Algú va arribar a afirmar que Planeta se'n podia anar ara mateix perquè és un negoci "nociu" per a Catalunya. La gent parla sense saber què es diu. Aquest algú, que tractava també Lara d'ignorant, no sabia que l'empresari llibrer és a la vegada l'accionista principal d'Edicions 62. En realitat, la notícia era aquesta: el primer accionista d'Edicions 62 declara que si Catalunya és independent traslladaria el negoci a Conca.

Tothom dona per fet que el procés de l'estat propi, del sobiranisme, de l'independentisme o com se'n vulgui dir, serà lent i difícil, però així que algú li porta la contrària, com és lògic que hi hagi gent que faci –i aquí rau part de les dificultats que ens esperen–, ens esverem de seguida i insultem en comptes de raonar, dialogar i mirar de convèncer. És clar que Lara ens ho posa difícil perquè és l'amo de La Razón, diari dirigit per Paco Marhuenda, fill d'uns venedors de la Boqueria, que té per exercici negar el pa i la sal a Catalunya tant si demana la independència, com si

ANTHONY GARNER

demana el que li deuen, com si pregunta l'hora.

Altres són més astuts. L'endemà de la manifestació de l'Onze, després de les declaracions de Mas, el president va rebre una trucada d'Isidre Fainé, el director general de La Caixa, que va fer tremolar els fonaments del

Palau de la Generalitat i l'edifici sencer. Com que davant el xàfec Mas va obrir el paraigua, ara Fainé truca a tots els poders econòmics i alguns de socials. Hi ha també els elaboradors de xampany català, que estan amoïnats perquè han perdut comandes espanyoles, i no és una llegenda urbana. Lara parla francament i públicament perquè és així i encara reforça la marca a Espanya. Els altres callen perquè no els passi que a més de perdre els negocis de fora perdessin els

d'aquí, si les xarxes socials s'esveren i també convoquen boicots. Callen però burxen on saben que han de fer-ho. Aquest és el panorama o part del panorama, i se n'ha de ser conscient per saber que la feina que ens espera és una senyora feinada i tant pot ser que surti bé com malament.